

តក្កភាព នៃ ពួក លន ខ្មែរ

ម៉ឺងម៉ាត់ ជា ចីរកាល វា ច្បាស់ ជា មាន ប្រយោជន៍ ដល់ ប្រជា
 ជាតិ ព្រោះ វា ជា ការពុះពារ នៅ ចំពោះ មុខ អំណាច ផ្តាច់ការ។
 ក៏ ប៉ុន្តែ អ្វី ដែល ធ្លាប់ កើត មាន ជា រឿយៗ មកហើយ តើ វា
 នឹងអាច កើត មាន ឡើង វិញ ឬ ទេ ? នៅ លើ ចំណុច នេះ ឯង
 ដែល ខ្មែរ ភាគ ច្រើន នៅ មាន ការសង្ស័យ ដែល នាំ ឱ្យ គាត់
 មាន ការមិនទុកចិត្ត ទាំងស្រុង តាម ការពិសោធ ទៅ លើ ពួក
 អ្នកដឹកនាំ បក្ស ប្រឆាំង ដែល តែងតែ ស្វែង រក សុខ ដល់
 អាត្មា នៅ ពេល ណា ដែល ពួក គាត់ ជួប ប្រទះនឹង បញ្ហា ឬ
 បូកប៉ាន់ ជាមួយ ពួក ជនផ្តាច់ការ ទៅ ល្មម ចែក ប្រយោជន៍
 គ្នា បាន ។ ពេលនេះហើយ ហើយ ប្រហែល ជា លើក ចុងក្រោយ
 ទៀត ផង ដែល លោក កឹម សុខា ក្តី សម រង្ស៊ី ក្តី ត្រូវ មាន ចិត្ត
 ខ្ពស់ ដើម្បី ប្រឈម មុខ នឹង អំណាច ផ្តាច់ការ ដែល វា កំពុង
 រំអិល ដោយ ខ្លួនឯង ទៅ រក ទីបញ្ចប់ របស់ វា។ វា គ្មាន អំណាច
 ផ្តាច់ការ ណា មួយ អាច រស់បាន ជា អមតៈ នោះឡើយ បើ មាន
 ការងើប ប្រឆាំង ពី សំណាក់ ប្រជានិករ ដឹកនាំ ដោយ អ្នកតស៊ូ
 ប្រកប ដោយ ទឹកចិត្ត ស្នេហា ជាតិ និង ធ្វើ ពលកម្ម គ្រប់ បែប
 យ៉ាង ដើម្បី ប្រជាជាតិ។ កិច្ចការ ដែល ត្រូវ ធ្វើ នេះ វា មិនមែន
 ជា ទង្វើ ថ្មី អ្វី នោះឡើយ, វា ជា អំពើ មាន រួច ហើយ នៅ ក្នុង
 សតិ នៃ មនុស្សជាតិ គឺ ថា គ្រប់ ការសង្កឹតសង្កិន ដល់ មនុស្ស
 តែងតែ មាន ការរើខ្លួន ជា និច្ច។ នេះហើយ ជា តក្កភាព នៃ
 មនុស្សជាតិ ប្រឆាំងនឹង តក្កភាព នៃ ពួក ជន ភ្លឺភ្លើង។